

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, (hierna: de rechtbank) van 26 november 2009 in zaak nr.
09/25618 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 maart 2009 heeft de staatssecretaris een verzoek van de vreemdeling om op de voet van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) te bepalen dat uitzetting achterwege blijft afgewezen.

Bij besluit van 23 juni 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 november 2009, verzonden op 8 december 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 64 van de Vw 2000 blijft uitzetting achterwege, zolang het, gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden, niet verantwoord is om te reizen.

Volgens paragraaf B8/10 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) blijft uitzetting op grond van artikel 64 van de Vw 2000 achterwege indien:

- de medisch adviseur aangeeft dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of
- de stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.

Volgens paragraaf B8/3.1 wordt onder medische noodsituatie die situatie verstaan, waarbij de vreemdeling lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke

schade. Onder "op korte termijn" wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

2.2. In zijn grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat onvoldoende inzichtelijk is waarom in het advies van het Bureau Medische Advisering van 18 februari 2009 (hierna: het BMA-advies) geen nadere voorwaarden zijn gesteld voor het reizen van de vreemdeling, nu hieruit enerzijds blijkt dat bij het uitblijven van de behandeling een medische noodsituatie niet uitgesloten is en daarom medische voorzieningen voor, tijdens en direct na de reis noodzakelijk worden geacht en de vreemdeling begeleid dient te worden door een verpleegkundige, terwijl anderzijds bij aankomst in het land van herkomst geen overdracht aan een psychiater is geïndiceerd. Daartoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank aldus niet heeft onderkend dat de vraag of bij het uitblijven van behandeling bij de vreemdeling een medische noodsituatie ontstaat een andere is dan de vraag onder welke voorwaarden door de vreemdeling gereisd kan worden en of na aankomst ook feitelijke overdracht dient plaats te vinden en dat deze vragen door het BMA los van elkaar worden beoordeeld. Voorts klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank door te oordelen dat ook de indrukken van de gemachtigde van de vreemdeling over het verloop van zijn gesprekken met haar, de verklaring van de echtgenoot van de vreemdeling ter zitting, alsmede de waarneming van de rechtbank ter zitting, ernstig aanleiding geven om te twifelen aan het BMA-advies, heeft miskend dat die omstandigheden geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het BMA-advies kunnen vormen, omdat deze geen waarnemingen betreffen van personen die ter zake voldoende medische deskundigheid bezitten.

2.2.1. In het BMA-advies heeft het BMA geconcludeerd dat in Georgië voldoende behandelmogelijkheden aanwezig zijn voor de psychische klachten waarvoor de vreemdeling wordt behandeld en dat daar ook de door haar gebruikte medicatie of equivalenten hiervan verkrijgbaar zijn, dat bij het uitblijven van de behandeling een medische noodsituatie op korte termijn niet kan worden uitgesloten en dat gezien de huidige medische inzichten de vreemdeling in staat wordt geacht te reizen met gangbare vervoermiddelen, met dien verstande dat vóór, tijdens en direct na de reis haar medicatie gecontinueerd wordt. Daarnaast heeft het BMA begeleiding door een sociaal-psychiatrisch verpleegkundige geïndiceerd.

2.2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351), is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan de staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de staatssecretaris bij de beoordeling van een aanvraag van een zodanig advies uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

2.2.3. Dat in het BMA-advies de hiervoor onder 2.2.1 genoemde reisvoorwaarden noodzakelijk zijn geacht en voorts is vermeld dat bij het

uitblijven van medische behandeling een medische noodsituatie niet kan worden uitgesloten, betekent, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, niet dat in het BMA-advies, waarin geen overdracht aan een psychiater is geïndiceerd, onvoldoende inzichtelijk is gemaakt waarom daarbij geen nadere reisvoorwaarden zijn gesteld. De reisvoorwaarden zien op maatregelen die direct verband houden met de reis van de vreemdeling en zijn ook daarop afgestemd. Niet is gebleken van concrete aanknopingspunten op grond waarvan moet worden betwijfeld of de in het BMA-advies vermelde reisvoorwaarden toereikend zijn om de weerslag die de reis uit medisch oogpunt op de vreemdeling heeft of kan hebben op te vangen. Door de vreemdeling zijn geen medische stukken overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat in dit opzicht naast de gestelde reisvoorwaarden nog nadere maatregelen, zoals de overdracht van de vreemdeling aan een psychiater bij aankomst in het land van herkomst, zijn aangewezen. De verklaring van de echtgenoot van de vreemdeling ter zitting van de rechtbank en de eigen waarneming van de rechtbank en de gemachtigde van de vreemdeling vormen, wat daar verder van zij, ook indien deze worden gezien in het licht van het BMA-advies, geen concrete aanknopingspunten als vorenbedoeld, nu deze niet afkomstig zijn van een medisch deskundige. Onder de gegeven omstandigheden bestaat, anders dan de vreemdeling betoogt, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris niet zonder verder navraag te doen bij het BMA op het BMA-advies heeft mogen afgaan.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 23 juni 2009 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover die na hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling, onder verwijzing naar een brief van de behandelend psychiater W.A. Thijs (hierna: de behandelend psychiater) van 13 juli 2009, aangevoerd dat behandeling in Georgië geen kans op succes zal hebben, omdat zij juist daar haar trauma's heeft opgedaan.

2.4.1. In voormelde brief heeft de behandelend psychiater, voor zover thans van belang, te kennen gegeven dat hij grote twijfels heeft of de vreemdeling in Georgië een adequate behandeling kan krijgen, aangezien haar trauma in Georgië is ontstaan en veiligheid een absolute voorwaarde is voor behandeling van haar posttraumatische stressstoornis.

2.4.2. Uit voormelde brief blijkt niet dat de behandelend psychiater van andere medische gegevens is uitgegaan dan die waarvan het BMA is uitgegaan. In de omstandigheid dat tussen het BMA en de behandelend psychiater kennelijk verschil van inzicht bestaat over de uit die medische gegevens te trekken conclusie omtrent de mogelijkheden van een adequate behandeling van de klachten van de vreemdeling in haar land van herkomst, is geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid dan wel volledigheid van voormeld advies van het BMA gelegen.

2.5. Gelet op het voorgaande, zal het inleidende beroep alsnog ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 26 november 2009 in zaak nr. 09/25618;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

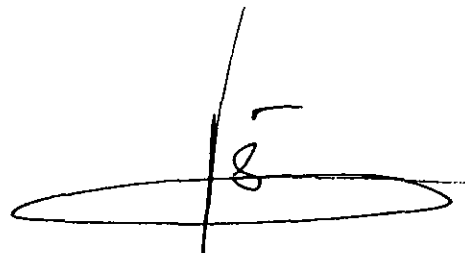
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 juni 2010

218-607.

Verzonden: 23 juni 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Op 18 februari 2009 heeft het Bureau Medische Adviesring (BMA) advies uitgebracht. Volgens dit advies is bij eiseres sprake van een boven de Posttraumatische Stressstoornis (PTSS) gesuperponeerde depressie. Eiseres slaapt slecht, heeft last van nachtmerries, is emotioneel labiel en komt nauwelijks tot enige activiteit. Zij is onder behandeling van een sociaal-psychiatrisch verpleegkundige. De behandeling bestaat uit gesprekken en medicatie. Voorts is eiseres aangemeld bij het Centrum voor Transculturele Psychiatrie De Evenaar in Beilen voor diagnostiek en eventuele (dag)behandeling, omdat de behandeling tot nu toe onvoldoende resultaat heeft. De behandeling is van tijdelijke aard, echter kan niet worden aangegeven wanneer de behandeling zal zijn afgerond. Bij het uitblijven van de behandeling kan een medische noodsituatie op korte termijn niet worden uitgesloten.

Het BMA acht eiseres in staat te reizen met gangbare vervoermiddelen. Eiseres dient voor de reis, tijdens de reis en direct na de reis de voorgeschreven medicatie te gebruiken. Tevens is begeleiding door een sociaal-psychiatrisch verpleegkundige geïndiceerd. De therapiemogelijkheden worden voldoende geacht in het land van herkomst. Behandeling van PTSS en depressie door een psychiater of een psycholoog is mogelijk bij bijvoorbeeld Ndots (Trust) 102 Tsinandzgvrišvili St in Tbilisi. Het door eiseres gebruikte antidepressivum Mirtazapine is in Georgië niet beschikbaar. In de plaats hiervan kan gebruik worden gemaakt van een gelijkwaardig alternatief (bijvoorbeeld amitriptyline).

2.2. Naar aanleiding van het BMA-advies van 18 februari 2009 heeft verweerder bij primair besluit van 12 maart 2009 besloten om artikel 64 Vw 2000 niet toe te passen op eiseres. Eiseres is in staat om te reizen. Bij terugkeer naar het land van herkomst is geen medische noodsituatie op korte termijn te verwachten, nu voldoende behandelingsmogelijkheden voor haar aanwezig zijn. Het door eiseres gebruikte medicijn is middels een gelijkwaardig alternatief beschikbaar. Gelet hierop is bij uitzetting geen sprake van schending van artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.3. Bij het bestreden besluit is het door eiseres ingediende bezwaar ongegrond verklaard. Daarbij heeft verweerder -voor zover hier van belang- overwogen dat eiseres haar stelling dat zij in het land van herkomst door een arts opgevangen dient te worden niet met medische stukken heeft onderbouwd.

2.4. Eiseres heeft naar voren gebracht dat zij zwanger is en in de zwangerschap zich complicaties voordoet. Zij stelt zich in beroep op het standpunt dat uit het advies van het BMA kan worden opgemaakt dat het BMA rekening houdt met suicidaliteit tijdens de terugkeer naar Georgië. Als dat gevaar er is dan kan eiseres niet na aankomst op het vliegveld aan haar lot overgelaten worden. Het BMA acht begeleiding tijdens de reis en medicatie voor, tijdens en na de reis noodzakelijk, zodat onbegrijpelijk is waarom niet is geadviseerd dat er een psychiater op het vliegveld aanwezig is om eiseres op te vangen. Dat het BMA-advies een deskundigenadvies is doet niet af aan de vergewisplicht van verweerder. Daarbij verwijst eiseres voorts naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 4 september 2008, LJN BF0506 (zaaknr. 200708871/1), waarin is geoordeeld dat een beroep op artikel 64 Vw 2000 slechts afgewezen kan worden indien duidelijk is dat bij de verwijdering aan alle gestelde voorwaarden voldaan

kan worden. Als opvang bij aankomst nodig is, dan moet dat daadwerkelijk zijn geregeld. Voorts stelt eiseres dat behandeling in Georgië geen kans op succes heeft, omdat zij juist daar haar trauma's heeft opgedaan.

Daaraan heeft de gemachtigde ter zitting toegevoegd -nadat eiseres de zittingszaal heeft verlaten omdat zij onwel werd- dat hij bang is dat de paniek bij eiseres bij aankomst in Georgië zo groot zal zijn, dat zij een poging tot suicide zal ondernemen. Eiseres is ernstig ziek. Zij kan de gesprekken met hem op zijn kantoor ook niet aan. Het is dan ook waarschijnlijk dat op het vliegveld een medische noodsituatie zal ontstaan.

De echtgenoot van eiseres heeft namens eiseres ter zitting naar voren gebracht dat als wordt gesproken over de gebeurtenissen in Georgië, bij eiseres alles weer boven komt. Haar toestand wordt volgens hem veroorzaakt door wat er is gebeurd in Georgië. Het gaat heel snel slechter met eiseres en de echtgenoot maakt zich ernstige zorgen over de gevolgen voor zijn vrouw en kindje dat zij draagt. Als het mogelijk was geweest was hij met zijn gezin alweer teruggekeerd naar Georgië, stelt hij. Hij vindt de situatie waarin zijn gezin thans verkeert erg moeilijk; van het ene asielzoekerscentrum naar het andere, alleen maar eten en slapen en verder niets. De echtgenoot meent dat hij en zijn gezin zich in een uitzichtloze situatie bevinden, waarin hij zich zeer veel zorgen maakt over zijn vrouw en dochtertje.

Beoordeling van het beroep

2.5. Ingevolge artikel 64 Vw 2000 blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheid van de betrokken vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen. Volgens het door verweerder ter zake gevoerde beleid, zoals neergelegd in hoofdstuk B8/3.7 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), ziet verweerder in twee omstandigheden aanleiding tot toepassing van artikel 64 Vw 2000, te weten:

1. De medisch adviseur geeft aan dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of een van diens gezinsleden niet verantwoord is te reizen; of
2. De stopzetting van de medische behandeling zal een medische noodsituatie doen ontstaan; en
 - de medische behandeling van de betreffende medische klachten kan niet plaatsvinden in het land van herkomst of een ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
 - de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.

2.6. Verweerder heeft ter beantwoording van de vraag of het voor eiseres verantwoord is om te reizen het BMA om advies gevraagd. Verweerder heeft dit advies aangemerkt als een deskundigenbericht en op grond hiervan besloten artikel 64 Vw 2000 niet toe te passen, nu eiseres in staat is om te reizen en de therapiemogelijkheden in het land van herkomst voldoende zijn. Gelet op vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) is het door verweerder aan het besluit ten grondslag gelegde advies van het BMA een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van dit advies uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

2.7. Naar het oordeel van de rechtbank is het BMA-advies van 18 februari 2009 op onvoldoende inzichtelijke wijze opgesteld en had verweerder dit advies niet aan het bestreden besluit ten grondslag mogen leggen. Uit het advies blijkt dat bij eiseres sprake is

Zaaknummer: Awb 09/25618

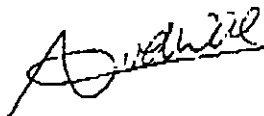
blad 5

3. Beslissing

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 23 juni 2009;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 644,- en bepaalt dat verweerder deze kosten en het griffierecht van € 150,- aan de griffier dient te voldoen.

Aldus gegeven door mr. F.J. Agema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. van der Wal als griffier op 26 november 2009.

De griffier,

de rechter,

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 8 DEC 2009

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 5 JAN 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANGELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 26 november 2009
met kenmerk AWB 09/25618

Inzake:
met IND-kenmerk 0701-31-0220
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: mr. B.H. Werink

advocaat te (9712 NE) Groningen, aan de Nieuwe Ebbingestraat 45

Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging Zwolle
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R. Jonkman
Tel. (038) 888 6509

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (Staatssecretaris) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen, van 26 november 2009, verzonden op 8 december 2009, met kenmerk AWB 09/25618 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 23 juni 2009 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. verder te noemen: verweerster, heeft op 27 januari 2009 aan de Staatssecretaris verzocht niet over te gaan tot uitzetting naar het land van herkomst. Verweerster heeft zich hierbij beroepen op artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2. Bij beschikking van 12 maart 2009 heeft de Staatssecretaris verweerster geïnformeerd dat, gelet op het advies van het Bureau Medische Advisering van 18 februari 2009, artikel 64 Vw niet op haar van toepassing is en dat de uitzetting daarom niet achterwege wordt gelaten.
- 2.3. Bij brief van 16 maart 2009 heeft verweerster bezwaar gemaakt tegen het besluit van 12 maart 2009.
- 2.4. Bij beschikking van 23 juni 2009 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de bestreden uitspraak.

Grief

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3, doorlopend op pagina 4, van de aangevallen uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank is het BMA-advies van 18 februari 2009 op onvoldoende inzichtelijke wijze opgesteld en had verweerder dit advies niet aan het bestreden besluit ten grondslag mogen leggen. (...) Uit het rapport blijkt echter enerzijds dat medische voorzieningen noodzakelijk worden geacht, in die zin dat eiseres gedurende de reis, tijdens de reis en direct na de reis de voorgeschreven medicatie dient te gebruiken en tevens begeleiding door een sociaal-psychiatrisch verpleegkundige noodzakelijk is, terwijl anderzijds bij aankomst in het land van herkomst geen overdracht aan een psychiater is geadviseerd. Nu bij het uitblijven van de behandeling een medische noodsituatie niet uitgesloten is acht de rechtbank het BMA-advies onvoldoende inzichtelijk waarom geen nadere voorwaarden zijn gesteld voor het reizen van eiseres.

Aan het bovenstaande oordeel liggen tevens ten grondslag de indrukken van de gemachtigde van eiseres van hoe zijn gesprekken met eiseres zijn verlopen, de verklaring van de echtgenoot van eiseres ter zitting, alsook de waarneming van de rechtbank ter zitting, die de rechtbank ook ernstige aanleiding geven om de twijfelen aan het BMA-advies, dat verweerder aan het bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd."

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.8 en 2.9 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
4. Toelichting op de grief
- 4.1. Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling is een advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) een deskundigenadvies aan de Staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan mag de Staatssecretaris bij de beoordeling van een aanvraag van een zodanig advies uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 4.2. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft geconcludeerd dat het BMA-advies van 18 februari 2009 op onvoldoende inzichtelijke wijze is opgesteld en dat de Staatssecretaris dit advies daarom niet aan het bestreden besluit ten grondslag had mogen leggen. De rechtbank miskent dat de enkele conclusie in het BMA-advies, dat bij het uitblijven van behandeling een medische noodsituatie niet kan worden uitgesloten, niet maakt dat onvoldoende inzichtelijk is waarom in het BMA-advies geen nadere voorwaarden zijn gesteld aan het reizen van verweerster. De rechtbank miskent dat de vraag of bij uitblijven van behandeling bij de vreemdeling een medische noodsituatie ontstaat een andere is dan de vraag onder welke voorwaarden door de vreemdeling gereisd kan worden en of na aankomst ook feitelijke overdracht dient plaats te vinden.
- 4.3. De Staatssecretaris wijst er op dat bij de totstandkoming van het BMA-advies de vraag of, en onder welke voorwaarden, de vreemdeling met de gangbare vervoersmiddelen kan reizen en de vraag of bij het uitblijven van behandeling een medische noodsituatie op korte termijn zou kunnen ontstaan door de medisch adviseur geheel los van elkaar beoordeeld worden¹. Indien bij het uitblijven van behandeling een medische noodsituatie op korte termijn dreigt is overigens wel sprake van een medische situatie die ernstiger is dan indien dit niet het geval is. Indien sprake is van een ernstige medische situatie zal in het algemeen sprake zijn van meer en zwaardere reisvoorwaarden dan indien sprake is van een minder ernstige medische situatie.
- 4.4. In het BMA-advies van 18 februari 2009 is aangegeven dat bij uitblijven van behandeling van de vreemdeling een medische noodsituatie kan niet worden uitgesloten. In dit medisch advies is daarnaast duidelijk aangegeven onder welke voorwaarden de vreemdeling kan reizen; verweerster dient medicatie voor, tijdens en direct na de reis gebruiken.² Daarnaast dient verweerster tijdens de reis begeleid te worden door een sociaal-psychiatrisch verpleegkundige. Het onderhavige BMA-advies is naar het

¹ Het betreft de antwoorden op de vragen 4a resp. 3 in het onderhavige medisch advies.

² De Staatssecretaris wijst er op dat verweerster deze medicatie zelf kan meenemen.

oordeel van de Staatssecretaris voldoende inzichtelijk en daarbij is geenszins sprake van tegenstrijdigheden in dit advies.

- 4.5. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank miskend dat geen concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het medisch advies van het BMA van 18 februari 2009. Met name de indrukken van de gemachtigde van de vreemdelinge van hoe zijn gesprekken met haar zijn verlopen, de verklaring van de echtgenoot van verweerster ter zitting en de waarneming van de rechtbank ter zitting kunnen niet als zodanig worden aangemerkt, nu het hier geen personen betreft die geacht kunnen worden voldoende medische deskundigheid te bezitten om het medisch advies te kunnen weerspreken. Om die reden heeft de Staatssecretaris bij de totstandkoming van het besluit van 23 juni 2009 mogen uitgaan van de juistheid van dit advies. De rechtbank heeft dit miskend. Ten onrechte derhalve heeft de rechtbank geconcludeerd dat het bestreden besluit in strijd met artikel 3:2 Awb niet zorgvuldig tot stand is gekomen en dat het in strijd met artikel 3:46 Awb niet deugdelijk is gemotiveerd.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 23 juni 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 5 januari 2010

Gemachtigde

*Mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (038) 888 6784
telefax 038-888 6557 / 6558*